

Поцілунок Богородиці вдихнув життя

21-го липня, 2004 р. сталася аварія на залізнодорожному переїзді. Машина мого брата, Івана Струка, зіткнулася з поїздом. Брата, з переломами грудної клітки, госпіталізували. З кожною годиною, його стан погіршувався. Оскільки поломані ребра проткнули легені, йому ставало все гірше. Він був непритомний. Дихав за нього апарат. Лікарі були в безнадії.

Це тривало тиждень. До свідомості Іван не приходив. Одна надія була на Бога.

Зліва: о. Порфирій і д-р Михайло Зправа: о. Зіновій, Олена, Любов Шиптур і д-р Михайло

Ми запросили отця Порфирія, який довго молився над хворим, при помочі медалика з Гарабандалу. Була вже ніч, коли отець відійшов від хворого і подав нам надію.

Через пів-години, вийшов до нас лікар і сповістив, що коли він відключив апарат, брат вдихнув декілька раз. (До того часу, вони неодноразово відмикали штучний апарат, але хворий синів і душився. А одного разу в нього вже була затримка серця).

Після відвідин отця Порфирія й отця Зіновія, йому ставало все ліпше. Два місяці лікарі боролися за життя та здоров'я мого брата і він вижив. Але вдихнув в нього життя отець Порфирій, з допомогою медалика із Гарабандалу. Всі повірили в чудо: і ми, рідні, і лікарі та медики, які були свідками цієї історії.

Я, Шиптур Любов, завдячую Господу Богу, п-ву Олені та Михайлові Рожелюкам і особливо отцю Порфирію.

Любов Шиптур
м. Івано-Франківськ
23. жовтня, 2004 р.
